

Min sidste artikel blev til efter en gåtur op af Vejle strøg.
Jeg har mailet den i dag, den 29 november 2004.

Vejles bybillede gennem min tid.

Bybilledet har ændret sig meget i min tid, hvad angår fulde / påvirkede mennesker. Hvem der drikker hvor og antallet af, især unge med flasken i hånden, eller for munden.

Når jeg tænker på, at Vejle er vokset støt i borgerantal, tror jeg egentlig ikke, der er flere misbrugere procentuelt nu - end tidligere. De er blot blevet mere synlige. Jeg har observeret, at misbrugerne er kravlet ud fra deres skjul og kræver deres plads mere og mere. Før i tiden skulle jeg enten gå ind på en bæverding, der lå sådan lidt gemt væk fra strøget, eller bevæge mig ind på nedlagte fabriksområder – ubenyttede togs Skinner o. lign. Det er ikke nødvendigt mere.

De unge fredagsdrankere sidder i dag ved Sønderåen, hvis ikke sammen med misbrugerne, så klods op af dem. Mon nogen tænker over signalerne dette sender? Misbrugerne føler sig - med deres adfærd og forbrug - helt sikkert accepteret. Og når andre kan blande sig, der hvor de har drukket i årevis, kan de også blande sig o.s.v. At drikke sammen med, eller samme sted som en alkoholiker, er det samme som at sige, det er ok du drikker, jeg gør det selv! Dette er en form for legalisering, af at drikke hvor som helst, når som helst! De der er vokset op i misbrugerverdenen, eller lever med misbrugere, ved den slags.

Samtidig virker det, som om byen har resigneret. Det er helt normalt at sidde på strøget i en mega brandert og råbe efter forbipasserende. Eller dingle rundt – snakkende – syngende – udsældende – dansende blandt de handlende, enten psykotisk og påvirket eller blot påvirket. Forskrække børn og svage sjæle.

De der går forbi, reagerer ved at gå et par hurtige meter og hive ungerne med sig. At kigge ned på vores dyre, er det ikke italienske fliser? At glo forbavset og undrende, for derefter at blive skreget i hovedet "Hva fanden glør du på?" eller "Tror du det her er sjovt?" eller "Hvis du vil sige noget, så sig det da for helvede kælling!"

Hvis jeg er træt i benene og drister mig til at tage plads på bænken ved siden af en påvirket, skal jeg være forberedt på at blive talt til og bedt om penge.

Jeg har tit haft lyst til at spørge de forbipasserende "Hvad tænker du lige nu?" Det vil jeg gøre en dag! "Hvordan synes du vi behandler misbrugere og hvad mener du vi kan gøre anderledes"?

Dette er ikke ment som en appel til byrådet, om at sætte skræmmende kampagner, eller andre diskriminerende foranstaltninger i gang, som blot stresser misbrugerne og gør mange mennesker ulykkelige. Snarere et forsøg, på at fortælle hvordan den enkelte borger, bidrager til at påvirke gadebilledet. De unge ved at opsøge steder, hvor misbrugerne typisk har befundet sig gennem lang tid. Misbrugerne ved at tage imod bl.a. de unges invitation. De unges forældre, ved ikke at reagere på deres barns forbrug og drikkevaner. Den manglende information om misbrug og misbrugere generelt.

For ganske nyligt – jeg gik gennem Grønnegade, på vej til banegården – lå der en mand og sov på fortovet. Han var pakket ind i tæpper, med en rullemadras øverst. Hans ejendele stod i nogle plastposer, ved siden af ham. Han sov meget tungt. Hvornår mon han trækker ned til strøget? Der er sikrere end i sidegaderne! Hvornår mon vi, som en helt naturlig udvikling, vænner os til at støde på sovende hjemløse i porte og trappeopgange, der ikke er aflåste?

Jeg tænker "Gad vide om byrådet har planer om at lægge varmekabler, der hvor de alligevel har gang i skovlen lige nu?" "Det ville være en god fremtidsinvestering. Besparende i længden. Sygehussenge er dyre!" Velkommen til min verden!

Vi har også fået tiggere af anden etnisk herkomst, i vores bymidte. Nogle sidder på knæ, på et stykke pap eller lignende, med begge hænder om et eller andet jeg kan lægge en skilling i.

Andre står forfrosne og spiller for de handlende. Nogle er fantastisk dygtige musikere. Dette finder jeg ydmygende og det er for det meste et ynkeligt syn. Mit hjerte bløder og jeg tænker "Er vi virkelig så fattige?" "Byder vi mennesker velkomne til Vejle og samtidig skider vi på, om de kan klare dagen og vejen?" "Eller tigger de, fordi de har skaffet penge på den måde, der hvor de kommer fra?"

Jeg må indrømme, disse mennesker ved jeg ikke særlig meget om. Ikke fordi jeg er ligeglad. Jeg er faktisk ret nysgerrig og vil gerne tale med dem, blot kan jeg ikke føre en ligeværdig samtale med et menneske, der tigger og / eller ligger på sine knæ!

*Med venlig hilsen
Bodil Neujahr.*